

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНОЗЕМНИХ МОВ

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ТА ПОВІДОМЛЕНЬ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ І СТУДЕНТІВ**

до 30-річчя кафедри української та іноземних мов

МОВА, КУЛЬТУРА та ОСВІТА

14 квітня 2016 року

ВІННИЦЯ – 2016

УДК 81(082)

ББК 81я5

М 74

Мова, культура та освіта : Тези доповідей та повідомлень всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів і студентів / Гол. ред. Калетнік Г.М. – Вінниця : ВНАУ, 2015. – 16 квітня. – 3 с.

Редакційна колегія

Калетнік Г.М. – доктор економічних наук, професор, дійсний член (академік) НААН України, президент ВНАУ (головний редактор)

Джеджула О.М. – доктор педагогічних наук, професор, ВНАУ (заступник головного редактора)

Тимкова В.А. – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри української та іноземних мов ВНАУ (заступник головного редактора)

Кравець Р. А. – кандидат педагогічних наук, ВНАУ (відповідальний секретар)

Члени редакційної колегії

Романишина Людмила Михайлівна – доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник освіти України, Хмельницький національний університет

Левчук Костянтин Іванович – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії України та філософії, ВНАУ

Легун Юрій Вікторович – доктор історичних наук, професор, ВНАУ

Курлянд Зінаїда Наумівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, Державний заклад „Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського“

Мельничук Ірина Миколаївна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри філософії та суспільних дисциплін, ДВНЗ „Тернопільський державний медичний університет імені І.Я. Горбачевського МОЗ України“

Петрук Наталія Кирилівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки, ХНУ

Тимощук Наталія Миколаївна – кандидат філологічних наук, доцент, ВНАУ

Степанова Ірина Сергіївна – кандидат філологічних наук, доцент, ВНТУ

Матієнко Олена Степанівна – кандидат педагогічних наук, доцент, ВНАУ

Довгань Лариса Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, ВНАУ

Волошина Оксана Володимирівна – кандидат філологічних наук, доцент, ВНАУ

ЗМІСТ

Яремчук О.С.

МОТИВИ НАУКОВОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

СУЧАСНІ МОВНІ КОНЦЕПЦІЇ У НАЦІОНАЛЬНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ

Асауленко Л.М., Величко Т.Г., Веретеннікова С.М.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МОРФОЛОГІЧНИХ НОРМ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
В КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ МАЙБУТНІХ
ФАХІВЦІВ ТЕХНІЧНИХ ВУЗІВ

Гаврилюк Н.М., Богатир І.М., Зелінський О.І.

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ.
ЛАТИНСЬКА МОВА В ЮРИСПРУДЕНЦІЇ

Гаврилюк Н.М., Мельник Є.А., Бялик Б.В.

РОЛЬ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ У МЕДИЦИНІ

Дущенко Т.І.

НАУКОВИЙ СТИЛЬ ЯК СКЛАДОВА МАЙБУТНЬОЇ
ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-АГРАРІЇВ

Жевега Л.С. (під керівництвом Тимкової В.А.)

УКРАЇНСЬКІ ПРИЗВИЩА: ГЕНЕАЛОГІЯ Й ОНОМАСТИКА

Карпенко Р. (під керівництвом Смагло Н.С.)

СТИЛІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
У ПРОФЕСІЙНОМУ МОВЛЕННІ

Мікаєлян В.В., Ясевіна Л.М.

ЯВИЩЕ МІЖМОВНОЇ ОМОНІМІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ
ФАХОВИХ ТЕКСТІВ МЕДИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ

ІННОВАЦІЙНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ВНЗ

Биць І.С.

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ
НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ВНЗ

Бігас А.М., Грабар А.С. (під керівництвом Дуценко Т.І.)

ВРАЗЛИВІСТЬ ЕЛЕКТРОННОЇ ІНФОРМАЦІЇ
ТА МЕТОДИ ЗАПОБІГАННЯ ЇЙ

Василенко Г.Л., Дмитрук Л.І.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ У ВИКЛАДАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Гарник А.А.

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ВНЗ

Кордонська А.В.

ІННОВАЦІЙНЕ НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Кравець Р.А.

ОСВІТНЯ РЕФЛЕКСІЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ
В АГРАРНОМУ ВНЗ

Лебедєва Н.А.

МОТИВАЦІЯ В СТРУКТУРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦІВ-АГРАРІЇВ

Лебідь Л.П.

ФОРМУВАННЯ КУРІКУЛУМУ У ПІДГОТОВЦІ
ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ У РОЗВИНЕНИХ КРАЇНАХ СВІТУ

МОТИВАЦІЯ В СТРУКТУРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ-АГРАРІЇВ

Мотиваційна сфера посідає особливе місце в структурі особистості та виконує ряд найважливіших функцій. Мотивація спонукає, спрямовує та регулює поведінку та діяльність особистості. Мотиваційна сфера особистості виступає у двох значеннях: “як складна сукупність мотивів та як заснована на цій мотивації система її ставлення до дійсності”.

Розглядаючи мотиваційну сферу особистості, слід відзначити її головні характеристики. В першу чергу, це визначеність для кожної людини, її своєрідність за змістом, за структурою, силою та стійкістю мотивів. Крім того, мотиваційна сфера характеризується стійкістю, тобто, як правило, вона функціонує довгий час. Причому, ці мотиви не зникають у міру її реалізації в діяльності.

Мотиваційна сфера особистості – динамічна. Динаміка мотивів може бути як позитивною, так і негативною за ефективністю діяльності. Ці найзагальніші характеристики мотиваційної сфери свідчать про формування, розвиток у визначеному напрямку, зміцнення або послаблення, що може проявитися у зміні ставлення до різних видів діяльності.

У людини, крім фізичних та органічних потреб, є ще матеріальні, духовні, соціальні. Потребидинамічно активні стани особистості, що виявляють її залежність від конкретних умов існування та породжують діяльність спрямовану на зняття цієї залежності. У процесі діяльності відбувається як розвиток особистості, так і перетворення середовища, в якому живе людина. Отже, потреби є рушійна сила розвитку особистості. Мотиви (диспозиції), потреби та цілі є складовими мотиваційної сфери людини.[1]

Всі ці мотиви (Л.І. Божович) можуть бути поділені на дві великі категорії. Одні з них пов’язані із змістом самої навчальної діяльності і процесом їх виконання; інші – з ширшим взаємовідношенням дитини з навколишнім середовищем. До перших відносяться пізнавальні інтереси дітей, потреба в інтелектуальній активності й оволодінням новими вміннями,

навичками та знаннями; інші – пов'язані з потребою дитини в спілкуванні з іншими людьми, в їх оцінці та схваленні, з бажанням учня зайняти певне місце в системі доступних йому суспільних відносин.

У дослідженні Н.Н.Власової визначено також два плани мотивації – довільний і мимовільний. Мимовільний план мотивації виявляється тоді, коли мотиви у студента викликаються довільно без сторонньої допомоги. Довільний план мотивації виявляється в тому разі, якщо мотиви хтось спеціально формує [3].

В. Апелът виділив наступні мотиви учіння: соціальні (обов'язок і відповідальність, розуміння соціальної значущості учіння, прагнення зайняти певну позицію по відношенню до оточуючих, отримати їх схвалення); пізнавальні (орієнтація на оволодіння новими знаннями, закономірностями, орієнтація на засвоєння способів добування знань); комунікативні (спілкування з однолітками, дорослими); і мотиви саморегуляції (орієнтація на отримання додаткових знань і потім на побудову спеціальної програми самовдосконалення).

П.М. Якобсон виділяє декілька типів мотивації, пов'язаної з результатами навчання: 1) мотивація, яка умовно може бути названа «негативною». Під негативною мотивацією П.М.Якобсон має на увазі спонуки школяра, викликані усвідомленням певних незручностей і неприємностей, які можуть виникнути, якщо він не вчитиметься (докори з боку батьків, вчителів, однокласників). Така мотивація не гарантує успішних результатів; 2) мотивація, що має позитивний характер, але так само пов'язана з мотивами, закладеними поза самою діяльністю. Ця мотивація виступає в двох формах. У одному випадку така позитивна мотивація визначається вагомим для особи соціальним устремлінням (відчуття обов'язку перед близькими) [2]. Інша форма мотивації визначається вузькоособистими мотивами: схвалення оточуючих, шляхи до особистого благополуччя; 3) мотивація, що полягає в самій навчальній діяльності (мотивація, пов'язана безпосередньо з цілями учіння, задоволення допитливості, подолання перешкод, інтелектуальна активність).

Щодо видів мотивів навчання студентів, то тут також розрізняють пізнавальні і соціальні мотиви. Якщо в студента в процесі навчання переважає спрямованість на зміст навчального предмету, то можна говорити про наявність пізнавальних мотивів. Якщо в студента виражена спрямованість на іншу людину в ході навчання, то говорять про соціальні мотиви. І пізнавальні, і соціальні мотиви мають рівні: широкі пізнавальні

мотиви (орієнтація на засвоєння збування знань), мотиви самоосвіти (орієнтація на придбання додаткових знань). Соціальні мотиви можуть мати наступні рівні: широкі соціальні мотиви (обов'язок, відповідальність, розуміння соціальної значущості учення), вузькі соціальні або позиційні мотиви (прагнення зайняти певну позицію у відносинах з тими, що оточують), мотиви соціальної співпраці (орієнтація на різні способи взаємодії з іншою людиною) [5].

Відомо, що навчальна діяльність полімотивована, оскільки процес навчання відбувається для тих, хто навчається, не в особистому вакуумі, а в складному поєднанні соціально-обумовлених процесів. Тому основною проблемою будь-якої професійної освіти є перехід від актуального виконання навчальної діяльності, до засвоєння ними професійної діяльності. З позиції загальної теорії діяльності, такий перехід відбувається, насамперед, по лінії трансформації пізнавальних мотивів студентів у професійні мотиви фахівців. Тобто, провідними в мотиваційному синдромі навчання є пізнавальні та професійні мотиви, взаємозумовлений розвиток яких складає динаміку взаємних трансформацій пізнавальних та професійних мотивів студента [4, с. 80]. Ґрунтуючись на цьому положенні, можна зробити висновок, що мотивація студентів протягом всього навчання в ВНЗ дещо змінюється, тобто мотивація має свою динаміку від курсу до курсу.

Література:

1. Асеев В. Г. Мотивация поведения и формирование личности / Асеев В. Г. – М. : Мысль, 1976. – 158 с.
2. Зязюн І. А. Педагогічна майстерність: підручник / [Зязюн І. А., Тарасевич М. М., Крамущенко Я. В., Кривонос І. Ф., Санешенко О. Г., Семиченко В. А.]. – К. : Вища школа, 1997. – 349 с.
3. Ивин А. А. Ценности и понимание / А. А. Ивин // Вопросы философии. – 1987. – № 8. – С. 31–43.
4. Нарский И. С. О ценностях как идеалах человеческой деятельности / И. С. Нарский // Ленинская теория отражения. Ценностные аспекты отражения. – 1997. – Вып. 8. – С. 74–82.
5. Освітні технології: навч.-метод. посіб. / О. М. Пехота, А. З. Кіктенко, О.М. Любарська та ін. ; за ред. О. М. Пехоти. – К.: Видавництво А.С.К., 2003. – 255 с.

Збірник містить матеріали науково-практичної конференції викладачів і студентів «Мова, культура та освіта». Доповіді відображають широкий спектр досліджень із галузей мовознавчої, культурологічної та педагогічної наук: методика викладання та інноваційні технології навчання, культурологічна парадигма освіти, новітні напрями у сучасному мовознавстві, реформування системи професійної та довузівської підготовки. Представлені доробки учасників конференції можуть бути корисними для викладачів, учителів, наукових працівників, аспірантів, магістрантів, студентів та всіх, хто цікавиться питаннями підвищення якості освіти.

НАУКОВЕ ВИДАННЯ
ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ТА ПОВІДОМЛЕНЬ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ І СТУДЕНТІВ

до 30-річчя кафедри української та іноземних мов

МОВА, КУЛЬТУРА та ОСВІТА

14 квітня 2016 року

Видання здійснюється в авторській редакції

Адреса: Україна, 21000, м. Вінниця, вул. Пирогова, 3

Редакція: ВНАУ, кафедра української та іноземних мов

Тел.: 8 (0432) 52-01-51, 8 (0432) 52-00-29

e-mail: nauka-vnau@mail.ru

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, ілюстрацій, власних імен та інших відомостей.